

Tuần Báo Vô Vi

27 tháng 10 năm 2013

Số 157

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tâm nào mới là tâm thành thật ?
2. Loại người khó tánh là loại nào ?
3. Sự nghiệp từ bi là sự nghiệp gì ?
4. Thần giao cách cảm là sao ?
5. Chơn hồn phát triển đến vô cùng là sao ?
6. Nếu không có lập trường thì sự tiến hóa của tâm linh sẽ ra sao ?
7. Tu không thoát là sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 5 tháng 1 năm 1996 1) Hỏi : Tâm nào mới là tâm thành thật ? Đáp: Thừa tâm tự tìm hiểu mình và tự sửa sai thì mới là tâm thành thật, ngược lại là xảo trá và tự lường gạt mà thôi. Kệ: Không chịu tâm giao tự hiểu mình Ấy là động loạn tự mình khinh Làm sao biết được Trời ban phước Khó khổ buồn đau lại nín thinh.	Ngày 6 tháng 1 năm 1996 2) Hỏi : Loại người khó tánh là loại nào ? Đáp: Thừa loại người khó tánh hay đặt điều kiểm chuyện người khác, khó hợp tác với bất cứ ai, không chịu sửa sai và cứ tiếp tục soi bói người khác, cuối cùng chỉ biết sống cô đơn mà thôi. Kệ: Tự mình loạn động muốn thành ngôi Khó khổ không hay tạo tánh tồi Tinh tấn không hành thêm chuyện khác Không yên bất ổn lại thêm nhồi.
Ngày 7 tháng 1 năm 1996 3) Hỏi : Sự nghiệp từ bi là sự nghiệp gì ? Đáp: Thừa sự nghiệp từ bi là người tu chứng đắc, bằng lòng bố thí chơn ngôn diu dắt người kế tiếp được tu và cùng tu. Kệ: Thực hành chơn pháp giải mê mù Ý thức Trời cao tự nguyện tu Đòi giả tạm đời không giữ nữa Bằng lòng tận độ kẻ mê mù.	Ngày 8 tháng 1 năm 1996 4) Hỏi : Thân giao cách cảm là sao ? Đáp: Thừa thân giao cách cảm là từ xa mà tự cảm nhận được sự liên hệ của đôi bên, biết được sự nhớ nhung nhắc nhở lẫn nhau, người thực hiện Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thực hành đứng đắn sẽ có từ trường thanh nhẹ, rất dễ thông cảm lẫn nhau. Kệ: Tu hành tinh tấn rõ thâm sâu Khai triển tâm linh rõ nhiệm màu Thiện ý do Trời xây dựng tiến Tự tu tự tiến tự phân màu.
Ngày 9 tháng 1 năm 1996 5) Hỏi : Chơn hồn phát triển đến vô cùng là sao ? Đáp: Thừa chơn hồn phát triển đến vô cùng là do tâm của hành giả dứt khoát hướng thượng thì phần hồn mới được cơ hội phát triển đến vô cùng sáng suốt. Kệ: Chuyện đời tạm bợ tự buông trôi Thế cảnh đảo điên chẳng có nhồi Tâm thức vô cùng trong tiến hóa Giải mê phá chấp tiến từ hồi.	Ngày 10 tháng 1 năm 1996 6) Hỏi : Nếu không có lập trường thì sự tiến hóa của tâm linh sẽ ra sao ? Đáp: Nếu không có lập trường tu sửa lấy chính mình sẽ nguy hại lấy tâm lẫn thân chỉ có cơ hội tự đọa và sẽ không có cơ hội tiến hóa về tâm linh. Kệ: Thực hành chẳng có chẳng minh phiền Tạo khổ bất an lại đảo điên Trí tuệ không minh đường chánh đạo Mất phần tinh tảo chẳng an yên.
Ngày 11 tháng 1 năm 1996 7) Hỏi : Tu không thoát là sao ? Đáp: Thừa tu không thoát là trung tim bộ đầu không rút, uất khí càng ngày càng dồn dập trong nội tâm, thiếu trí rất dễ thù hận và tự ái, trật tự trong cơ tạng không được yên tịnh, khó ăn năn sám hối. Kệ : Thần kinh bất ổn khó hòa lên Trí óc không thông khó tạo nền Duyên đạo không thành tâm động loạn Về Không không được khó vui bền.	

Tưởng Niệm Phật Đài

*Tưởng niệm Phật đài tâm thoải mái
Tóm râu của cái khổ hoài hoài
Nợ đời vay trả nào ai thấy
Khốn kiếp tạo ra khổ tự đầy*

Chúng ta tu ta, lấy trung tâm bộ đầu tưởng niệm con đường mà chúng ta đã đặt và tiến tới là Phật đài nơi thanh tịnh, bất động, lúc nào cái tâm chúng ta cũng thoải mái nhẹ nhàng. Nếu mà lấy cái đạo tạo cái đời, lợi dụng việc này, việc nợ để tóm râu của cái, cái tâm của chúng ta phải lo âu, vì nó mà sợ mất, sợ nó tổn thất này kia kia nợ, nó làm cho cái tâm của chúng ta không có lúc nào yên.

Nợ đời vay trả nào ai thấy: Nợ đời có vay có trả, các bạn đừng tưởng tới đó uống một ly nước đó, rồi một ngày kia các bạn không trả. Trả đủ, một giọt nước cũng phải trả đủ, không lúc này trả, thì lúc kia cũng phải trả. Còn cái chuyện đời, bạn giữa bạn, bạn đạo giữa bạn đạo, bạn đời giữa bạn đời cũng vậy nữa. Ăn người ta một bữa thì bữa sau cũng phải trả, không có bao giờ chạy khỏi cái chuyện mặt tiền. Huống hồ gì cái chuyện tiền kiếp trước kia của chúng ta, đã vay quá nhiều rồi buông xuôi, rồi lặn dậm trong sự tham sân si, quên cái luật định của trời đất, chỉ có vay không biết trả, cho nên kiếp này nhiều người khôn đốn, khổ tâm vì sự sai lầm của tiền kiếp, ngày nay bắt buộc phải trả. Các bạn đang ở trong cái định luật vay trả rõ ràng không ai tránh khỏi được.

Khốn kiếp tạo ra khổ tự đầy: Cái khốn kiếp ở kiếp này mà mình đã tạo ra sự đau khổ cho mình, chính mình đã tự đầy lấy mình, chứ không phải là một người khác ban bố cho mình đâu. Đừng có đổ thừa Trời Phật phạt, chính mình đã phạt lấy mình, khởi điểm không tốt thì gặt hái cũng không tốt. Thì ngày nay mình giờ làm sao để giải thoát những cái sự đó, chúng ta phải chấp nhận để tiến, chúng ta đã lỡ bước vào bóng tối, thì bước cho nó luôn hết cái khúc đường tối đó, nó đi tới khúc đường sáng. Chớ các bạn đừng ở trong cái lưng chừng đó mà cầu nguyện thì nó dậm ra thất bại thêm nữa, đau khổ thêm nữa. Nhiều người nói tôi từ thiện, tôi tốt, tôi

làm điều hiền mà tại sao hoàn cảnh tôi không tốt, là tại tôi không chấp nhận, tôi là người lười biếng, trốn tránh trách nhiệm tự nhiên, chính tôi đã tạo ra mà tôi không chịu gặt hái lấy thì ai chun vô đó để đỡ cho tôi được. Cho nên phải chấp nhận để làm, để tiến, để giải tỏa những cái phần mà mình đã chặn lấy mình đó, chớ đừng có tưởng trời đất ông bà gì chặn mà sai lầm, khổ sở.

*Lưới trời thưa thớt nhưng dày
Khó mà vượt khỏi mắt Thầy bên trên*

Lưới trời chúng ta dòm thấy nó thưa thớt lắm, nhưng mà xét kỹ nó dày. Nhiều bạn đã tu có phần thanh điển trên bộ đầu, nhưng mà muốn xuất hồn đánh lễ Phật còn khó khăn, hết sức khó khăn. Thấy nó mỏng, thấy cái điển của chúng ta hút đi lên trên được đó, nhưng mà chúng ta đạt không được thiên môn, không có được nhập Thiên Đàng là nó dày, chớ nó không phải mỏng. Thấy nó mỏng, dòm con mắt thế gian thấy thì mỏng, nhưng mà lấy cái phần thanh điển nó là dày.

Khó mà vượt khỏi mắt Thầy bên trên: Sự sáng suốt ở bên trên lúc nào người ta cũng chiếu rọi cho mình, không có bao giờ mà mình gạt người ta được hết trội, cái sự sáng suốt người đã đi trước, đối với kẻ đi sau, người ta dòm thấy mình nhưng mà nhiều khi người ta không muốn nói, nhiều khi người ta tìm những phương thức khác để cho mình tự kẹt và tự tiến, tự tầm đến để tự sửa chữa, kích động và phản động mình mới nhớ họ. Chúng ta hiện tại ở trong cái bóng tối bị sự giầy xéo của đời thì chúng ta mới biết tìm phương thức để tìm ngoài cái thế giới này còn cái gì, còn trời đất. Cho nên nhiều người nhớ đến trời đất, trách trời đất, trách chừng nào thì nhớ chừng nấy. Các bạn đạo ở đây cũng vậy, nhiều người hỏi, tôi nói, hỏi một đường, tôi trả lời một ngã - để chi, bởi vì những cái phần đó nung nấu những cái trí thức lạc vô cái rừng lý thuyết quá nhiều, thành thử phải lấy cái điển mà cân nhắc cho các bạn đó, để cho các bạn tức, tiến thì các bạn mới tìm hiểu, ghét tôi chừng nào sau này sẽ gần tôi chừng nấy. Cho nên nhiều khi các bạn mới bước vô tu cũng vậy nữa, thấy thắc mắc lắm nhưng mà rồi

cuộc một thời gian rồi, cái phần thanh điển của các bạn được mở thì nó hòa đồng với tôi, lúc đó chúng ta chỉ ngó và cười nhưng mà chúng ta tiến trong cái sự thâm tiến sáng suốt ở bên trong. Động là hiểu, động là mở, động là biết, thì cái đó là đi trở về cái đại tự nhiên rồi chứ khỏi cần phải lo âu nữa.

Làm sao giấu được mà rên

Dã tâm khó gạt được nền tảng căn

Chúng ta làm sao giấu lấy ta được, bây giờ các bạn có đủ cách hùng biện để sửa chữa chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ, mà sự thật ở bên trong là sự thật bên trong. Sự thật của phần thanh điển là phần thanh điển. Sự thật của phần trước điển là phần trước điển. Sự thật của cơ năng bản thể là sự thật tham dục của cơ năng bản thể, mà bắt các bạn lấy cái dã tâm, các bạn làm điều đó sai, nhưng các bạn giấu là các bạn làm sao gạt được cái nền tảng căn bản của các bạn được, không có gạt bạn được. Người ta thì người ta có phận sự của người ta, còn mình mà có gạt thì cũng rút cuộc mình gạt mình chứ gạt ai. Chớ mỗi người các bạn đang điều khiển cái Tiểu Thiên Địa này, thì các bạn có sai lầm, có làm những điều xấu rút cuộc rồi trong đêm tối thanh tịnh các bạn cũng ăn năn tự hối, đó là trở về. Ta trở về với ta, ta mới sửa lấy ta được, còn nếu mà ta không trở về với ta, thì không bao giờ ta sửa lấy ta.

Sai thời tự gắng tự mãn

Khai thông trước điển mỗi tầng yên vui

Nếu mà chúng ta làm sai thì chúng ta phải cố gắng tự mãn để mở những cái gút điển mà nó phân ở trong ngũ tạng và trong ngũ uẩn bộ đầu chúng ta.

Khai thông trước điển mỗi tầng yên vui: Nếu mà chúng ta khai thông cái trước điển thì mỗi tầng nó đều sáng suốt, nhẹ nhàng, cởi mở, yên vui.

Chua cay chất đắng tạo mùi

Bày cho thể sự bùi ngùi khổ đau

À, cái chuyện chua cay, chất đắng ở thể gian nó tạo ra cái mùi để cho nó dẫn tiến người này, tới người kia, người nọ, có người thích việc này, kẻ thích việc kia, mỗi người có một cái gu¹ khác nhau, rồi bày theo thể sự bùi ngùi khổ đau, theo dõi cái này, theo dõi cái kia, theo dõi kiểu này, theo dõi kiểu nọ, rút cuộc rồi khổ đau, chứ quy nguyên thì tứ đại giai không chẳng có cái mùi vị gì hết. Chúng ta tu về Vô

Vi đây, rút cuộc chẳng có tán thưởng một cái việc gì và chẳng có chê bai một cái gì hết, chính chúng ta chê ta chậm tiến, chê ta không chịu thức giác để sửa lấy ta mà thôi, nếu chúng ta thức giác ta sửa lấy ta thì ở đâu chúng ta cũng tiến đến.

Thức tâm cảm giác nhiệm màu

Con đường sàng sẩy tựa tàu đưa thân

Đó khi mà chúng ta bị những sự kích động và phản động ở đời quá nhiều, thì chúng ta mới thức tâm, cảm giác cái nhiệm màu của trời đất đã sắp đặt, rồi để đánh câu hỏi, ta ở đâu đến đây, rồi ta sẽ về đâu, tới cái lúc tuổi tác nó có rồi, và cái sự chua cay, chất đắng ứng hiện, chất đắng ứng hiện trước mắt và chúng ta đã thâm nhập được xung quanh mà chính ta đã bị giày xéo, cho nên con đường sàng sẩy tựa tàu đưa thân, con đường sàng sẩy là nhờ cái nghiệp chướng ở thế gian từ giai đoạn này, giai đoạn kia, giai đoạn nọ, cơ thể hành hạ, trí óc hành hạ rồi nó mới đưa đẩy chúng ta kiếm tìm Phật Tiên, nó là cái con tàu để đưa cái thân tiến tới, để tìm cái lẽ phải và tìm sự sống trong lẽ sống, và sự sáng suốt của bên trên không tận diệt được, đó là chân lý của người đời thường kêu gọi. Nhờ đâu mới đạt được chân lý, nhờ sự giày xéo chúng ta mới tiến tới thanh tịnh, thanh tịnh là một sự không có thay đổi nữa, còn động loạn lúc nào cũng là thay đổi.

Bình tâm tự sửa tự phân

Sanh ly tử biệt mọi phần như nhau

Chúng ta bình tâm tự sửa tự phân, lúc đó chúng ta diệt những sự thử thách của đời rồi thì hết động, trong cái kích động và phản động mà hết động rồi thì chúng ta tự sửa tự phân rõ ràng, cái nào chơn cái nào giả, mới mình được cái cảnh sanh ra làm con người phải ly biệt, phải chết, mọi người cũng như nhau hết. Mỗi người phải lãnh một phần, thừa hành phận sự rồi đi.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 28/9/1974)

¹ Gu (goût): sở thích riêng trong lối sống.

Vấn Đạo qua Internet

T/T ORLANDO, FLORIDA

Florida, ngày 9 tháng 2 năm 1996

Kính thưa ân sư muôn vàn kính yêu,

Trước hết con có ít lời hỏi thăm ân sư, Bà Tám và quý quyến đặng khỏe mạnh, hạnh phúc, sống lâu. Kính thưa Ân Sư cho phép con đặt vài câu hỏi thắc mắc về vấn đề bệnh tật như:

Hỏi: Bệnh mắt có mây, có cườm có thể trị hết bằng phương pháp của PLVV Soi Hồn không? Con xin cảm ơn Ân Sư, vì con bị 2 mắt có mây cách 5,6 năm trước kia, con đi khám mắt, Bác Sĩ Nhân Khoa cho biết như trên. Bệnh này đa số người lớn tuổi đều có, có người có cả 2 bên, có người chỉ có một bên. Vợ con đã đi giải phẫu mắt bên phải bị mây che, Bà tá cái cảnh đi tới đi lui để khám mắt, phải thử máu trước, và không đặng ăn bất cứ gì trước một ngày đêm để thử máu v.v.... Chờ đợi từ sáng đến tối mới về nhà.

Sau khi giải phẫu xong, lúc ngủ phải úp mắt xuống, Bà không quen bị thử thách cực khổ, than thở đủ điều, cho tới hôm nay có gần 6 tháng trời mắt bà chưa mở lớn đặng hết cả hai con.

Con rất e ngại, nếu đi giải phẫu hai con mắt thì chắc chắn việc học tập Thiền Định sẽ gặp trở ngại lớn lao vô cùng, và sự trì trệ không thể tránh đặng. Không biết làm sao để giải thích cho sự lo âu về việc trên đây, nếu đi giải phẫu 2 mắt có mây, con là người bất hạnh không có phương tiện di chuyển đi tới đi lui trong nhiều tháng trời, để chữa bệnh mắt. Kính xin Ân Sư từ bi chỉ dạy con phải làm cách nào? Con xin cảm tạ Ân Sư.

Đáp: Nếu ở Florida hỏi bạn đạo Nguyễn Trung Du điện thoại 407-896-3171 nhờ anh chỉ dẫn rõ rệt hơn, vì anh đã có kinh nghiệm, nhờ Bác Sĩ giải phẫu mắt, còn về phương pháp Vô Vi thì cố gắng Soi Hồn sẽ giúp đỡ thân kinh con mắt một phần nào thôi. Hiện tại tại Mỹ trị bệnh mắt rất có kinh nghiệm và phương tiện đầy đủ.

Hỏi: Kính thưa Ân Sư,

Từ khi có khoá tham gia học hỏi Mục Bé Tám bắt đầu, cứ mỗi tuần lễ vào ngày Chủ Nhật tại các tư gia của mỗi bạn đạo Vô Vi Orlando và Cocoa, Florida thay phiên nhau để tập hợp tất cả bạn đạo Vô Vi trong vùng đến tham dự khóa học hỏi Mục Bé Tám rất phấn khởi hăng say.

Riêng con thì chỉ có mặt trong ngày đầu duy nhất đến tham dự khóa học hỏi Mục Bé tám tại tư gia bạn đạo ở Orlando, Florida mà thôi, sau những tuần lễ tiếp tục khóa học hỏi Mục Bé tám con không đến tham dự đặng mà Bê Trên đã ân ban một đại Hồng Ân cho tất cả các bạn đạo Vô Vi khắp thế giới mà riêng con không có duyên phước đó, chắc chắn bị rơi rớt thôi!

Con chỉ có xin bài vở học hỏi Mục Bé Tám ở nhà tự học hỏi lấy một mình, như vậy có đủ điều kiện làm một học trò của càn khôn vũ trụ không?

Kính xin ân sư từ bi chỉ dẫn thêm, con xin cảm tạ Ân Sư.

Đáp: Người tu thì phải hiểu mục đích của mình làm trước khi tu. Tu Vô Vi bước vào nhận pháp thì phải hành pháp đúng đắn nhiên hậu mới có cơ hội chung thiên và cảm thức những gì người đi trước đã để lại giúp cho phần hồn tiến hóa. Tu về Vô Vi là nội lực chứ không phải bề ngoài, có tâm tu sửa lấy chính mình thì phải thực hành trước hết, nghe lời chọn lý mà tự tu tự sửa chứ không nên nghe lý luận của bất cứ ai cả. Cuộc sống hiện tại chỉ có phần hồn nếu không đầy công hành pháp thì chỉ tự hủy mà thôi, có muốn cứu mình thì phải thực hành chánh pháp không nên nửa chừng thay đổi là sẽ tự hại tâm thân. Xin bài hằng tuần ở nhà đọc cho kỹ, hành cho đúng cũng được vậy.

Tiện đây, con xin cầu chúc phúc Ân Sư, Bà Tám cùng quý quyến. Năm mới đều khỏe mạnh, sống lâu và hạnh phúc.

Con Tôn Bá và gia đình xin kính bái,

Đáp: Cảm ơn lời thăm hỏi của anh, chúng tôi vẫn khỏe mạnh.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

Thư gửi Thầy từ Việt Nam:

TP Hồ Chí Minh, ngày 19 tháng 01 năm 1996

Kính thưa Thầy,

Kính xin Thầy vui lòng minh giải một hiện tượng trên đường tu của con như sau:

Ngày 13/11 âm lịch (03/01/96) vừa qua, con trong lúc ngồi chơi bình thường đã thấy được ông nội (chết đã gần mười một năm). Con thấy ông nội mặc quần áo trắng rách rưới. Theo lời ông nội nói lại ông bị phạt tội tình cảm lúc sống. Sau đó vài ngày con không thấy. Cho đến ngày giỗ 20/11 âm lịch (10/01/96) gia đình tin tưởng cúng chay. Sau khi về hưởng đám giỗ xong, con tối đến lúc thiền bắt đầu cầu siêu cho ông nội nhẹ tội, được tu hành. Đêm đó con rất hoảng sợ vì thấy ma quỷ xung quanh. Hôm sau con bị bệnh sưng viêm họng. Sau đó con gặp dì Bảy Nguyệt, dì giải thích đó là ông nội còn bị giam giữ ở địa ngục. Dì chỉ con cầu siêu dùng ý chí Nam Mô A Di Đà Phật. Đêm đó con tiếp tục cầu nguyện. Con cũng thấy âm khí bao vây nhưng với ý lực Di Đà con chịu đựng qua được, thấy mình có dũng thêm. Đêm sau thì con thấy nhẹ nhàng trở lại, con thấy ông nội được mặc áo cà sa ấm áp vui vẻ hơn. Con chỉ cầu nguyện tổng cộng là ba đêm với sự đồng tâm với dì Bảy. Ông nội con

tên là TVC, chết ngày 20 tháng 11 âm lịch năm Nhâm Tuất 1983, chôn tại ấp BC 1, xã TL, huyện CD tỉnh LA (hay là khu 1B thị trấn CD, LA Việt Nam). Trước kia con cũng đã gặp bà ngoại đã chết, đến xin con dẫn đi lên tu. Sau đó con xin ông Tư giúp đỡ, con gặp lại bà ngoại đến cảm ơn vì đã được tu. Bà ngoại con tên là PTM, chết ngày 24/11 Đinh Mão 1987, chôn tại xã PD thị trấn CD, LA.

Kính mong Thầy cho lời minh giải.

Kính thư,

TQM

Thư hồi âm của Thầy:

TQM con,

Con đã thực hiện nguyên lý NMADĐP hướng tâm về người thân được kết quả tốt đó là niềm tin của con càng ngày càng vững lên, nên tiếp tục thực hành nguyên lý NMADĐP để tương lai có cơ hội tận độ chính mình và quần sanh. Tâm hiếu thảo của con được phát triển đó là thuận tình Trời rất dễ tu, mỗi khi con gặp người thân, con nên cúng 1 mâm cúng chay để cảm ơn những người thân về giúp đỡ con. Chúc con may mắn.

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 2 tháng 10 năm 1977

Duyên kiếp đương hành nan tiến giải
Thức tâm tự tiến lý an bài
Vạn linh tụ hợp hòa nhơn cách
Trí điển phân minh tự tiến hoài.

Tiến hoài trong cảnh thực hư
Mênh mông Trời đất người người quan tâm
Quan tâm sanh diệt trường tồn
Quy hồn quy vía tránh dồn nhập tâm
Thực hành thấu đạt diệu thâm
Rêu rao lý thuyết càng lầm càng sai
Duyên tình số kiếp an bài
Sanh rồi lại diệt trở tài như không
Thiên cơ chuyển hóa từ vòng
Lòng người thay đổi phải tầm thiên cơ
Bình phong đời tạo mập mờ
Khó thông chơn lý khó chờ đạt thông
Người tu chuyển trước một vòng
Trở về chơn lý giải thông muôn bề
Không tu cảm giác nặng nề
Quê hương không thấy, thấy bề bộn tâm
Tưởng là đạt được lại lầm
Khổ trùng thêm khổ duyên âm bất hòa
Càng ngày tự khuyết càng xa
Thiên nhiên tạo hóa khó mà đạt thông
Bình tâm hướng thượng tự tầm
Con đường chánh giác không mong cũng thành.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Tám (tiếp theo)

ĐẠO CUNG TÂY HOA NGHE

ĐẠO TRÌ KIM MẪU THUYẾT PHÁP

...
Dương Sinh: Cảm tạ Lão Mẫu đã ân ban linh quang đầy đủ cho con, lời vàng rẻo rất ngập lòng, đạo màu giác ngộ mắt thần ngời sáng, thần khí sung mãn, kính xin Lão Mẫu từ tâm nhủ lòng thương xót, luôn luôn đoái tưởng tới con, kính vâng lệnh mẫu, chí hùng mạnh tiến, xin từ mẫu an tâm.

Lão Mẫu: Có thơ là:

*Từ mẫu thủ trung tuyến
Du tử thân thượng y
Lâm hành mật mật phùng
Ý khùng trì trì quy
Thùy tri thốn thảo tâm
Bảo đắc tam xuân huy.*

Mẹ hiền se chỉ luôn kim
Mong sao chỉ chắc áo tin mọi bề
Con đi mẹ sợ lâu về
Khâu đi khâu lại còn nề chỉ tơ
Tắc lòng cỏ lạnh ai ơi!
Biết bao giờ mới đèn bồi nắng xuân.

Các con đồ chín mươi sáu nguyên linh ngày nào giờ đây đều thành những đứa con luân lạc, tấm áo tiên mặc trên mình đã lâu chẳng thấy, vì đã thay bằng áo trần gian loang lỗ dính đầy bụi bặm. Nhớ thuở chia li nơi chân núi Tâm Đầu Sơn, mẹ hiền cầm kim khâu áo, bao lời tâm huyết dặn dò, vì sợ rằng sau khi các con đầu thai giáng phàm, quên cảnh Tiên Thánh yên lành, đắm chìm nơi chốn phàm trần bèo nổi mây trôi, lâu dần chẳng còn biết trở về nơi lẽ trời vô cực. Bởi vậy mong các con nắm lấy sợi chỉ vàng thả ra từ tay mẹ hiền để rồi nương

theo nó mà lên thuyền từ, lần theo gót mẹ mà trở về nơi nguồn cội, có như vậy mới mong báo đền nỗi một trong muôn ngàn ơn sâu của mẹ, nếu trái lời ắt trở thành những đứa con bất hiếu, rõ chưa?

Tế Phạt: Lời mẹ hiền đầm lệ đắng cay, người há chẳng động lòng trắc ẩn hay sao?

Dương Sinh: Hiện thời sùng bái ngôi đền thờ đức Đạo Trì Kim Mẫu cùng chúng sinh quá lắm, người đời đều muốn trở về nguồn cội nhận mẹ từ tâm, đó là một hiện tượng quý báu vô cùng, đồng thời cũng là điềm báo trước về cơ thể giới sẽ đi tới đại đồng. Kính mong Lão Mẫu nhủ lòng thương xót, khai mở phương pháp tu đạo, con xin lắng nghe thật kỹ càng.

Lão Mẫu: Tôi cai quản phương tây nên còn gọi là “Tây Hoa Đế Quân”. Có người nói: “Thế giới hiện tại là thế giới kim tiền!” nên nhân sĩ tây phương lại càng cần phải kêu là “thượng tôn chủ nghĩa kim tiền”. Nay thời vận ứng với tây phương, vàng lên giá đắt gấp bội thân người, biểu lộ rõ thời khắc đức Kim Mẫu phổ độ nguyên linh đã tới, do đó danh hiệu của tôi vang lừng khắp thiên hạ. Vận trời tuần hoàn ứng với vận tây phương nên đạo lớn giáng thế giúp cơ duyên phổ độ, phải cùng nhận một mẹ, một thượng đế thì thế giới mới có thể đại đồng, dụng ý của trời xanh huyền diệu, mong chúng sinh giác ngộ điều đó.

Dương Sinh: Lão Mẫu từ bi, kính xin chỉ bày thêm lý trời siêu diệu.

Lão Mẫu: Vàng là vua quý muôn vàn cho nên người đời coi vàng cực kì quý báu, đủ thấy địa vị tôn quý của tôi, có lẽ vì vậy nên mới được kêu là “mẹ” chẳng? Vàng là bảo vật chẳng sợ lửa tôi luyện, nước ngâm, đất vùi, gỗ dề, là vua của ngũ

hành, là vật linh của Ngũ Lão, phá hủy cách mấy cũng không tiêu diệt nổi, cho nên thân Phật xưng là “Kim Thân” đạo thể gọi là “kim đơn”. Kim cư ngụ ở địa vị tôn quý, lưu thông không trở ngại, trời và người tranh giành, Kim Mẫu có thể sinh con vàng, Phật mẫu có thể sinh con Phật, là chủ tể của vạn linh, cho nên gọi là mẹ. Tính linh của vạn vật tức là một khối “kim quang”, do đó mà nguyên linh coi vàng là mẹ, ngụ ý tính linh như kim chẳng thể hủy diệt, nguyện thể nhân giác ngộ điều đó.

Dương Sinh: Kim Mẫu sinh hóa nguyên linh vô lượng vô biên, kính xin được rõ tiểu sử để người đời học tu đức lớn cùng thực hiện hoài bão của Kim Mẫu.

Lão Mẫu: Hồn nguyên nhất khí hóa thành nguyên thủy cùng Thái Thượng Huyền Nữ, do đó tôi vốn là nguyên linh của hồn nguyên nhất khí, tam thanh biến hóa, ngũ hành sinh ra người, tôi lại trở thành đứng đầu ngũ hành là “kim”. Kim Mẫu phụ trách việc hóa sinh nguyên linh, gánh nặng đường xa, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã giảng giải rõ ràng, do đó tôi không cần thuật lại. Tôi ứng vạn phủ độ chúng sinh, thiên hạ đã tiến vào thế giới “kim sắc” ngũ kim theo sát bên mình nhân loại, như cốt sắt, nhà sắt, giường sắt, xe máy, xe hơi, phi cơ, điện thoại, truyền hình, kính đeo mắt, đồng hồ đeo tay... các phương tiện ăn mặc, cư ngụ, di chuyển ngày xưa nhờ vào gỗ và đất, ngày nay thay bằng ngũ kim, chứng tỏ “kim” là vật quý tùy thân, là mẹ bầu của chúng sinh. Người người đều yêu kim khí, song lại khiến tâm tính con người trở thành quá thực tế, đời sống bị khảo đảo không kham nổi, do đó nói “say tiền mê vàng”. Bởi vậy muốn phổ độ nguyên linh, chẳng thể không dùng kim khí ban phát cho chúng sinh.

Tây phương Canh Tân thuộc kim, ở cõi trời ngũ thường là “lợi”, ngũ sắc thuộc “bạch” tức trắng, ở cõi đất trong bốn mùa là mùa thu, nhân gian hóa sinh Bạch Đế tức là vua Hạ Vũ, nhân luân ngũ thường thuộc nghĩa, nhân thể chủ về phổi và da, ngũ giới chủ về trộm cướp.

Những điểm vừa trình bày ở trên khả dĩ thể ngộ được nguyên nhân “kim khí” tiêu tan.

1. Kim: Thời xưa dùng gỗ và đất xây cất nhà cửa và chế tạo các loại khí cụ, ngày nay thay thế bằng cốt sắt, vách sắt là những vật liệu chế tạo bằng ngũ kim. Gươm gỗ, đạn đá trước đây đã bị đào thải, hiện tại được thay thế bằng khí giới tối tân vô cùng lợi hại, sức mạnh giết người so với cổ thời hơn gấp bội. Khoa học tiên bộ, đời sống hưởng thụ vật chất tới cực điểm, y dược tiên bộ giúp sinh mệnh con người sống lâu, bệnh tật chết non giảm thiểu, song tai nạn xe cộ làm chết người nhân số lại gia tăng mau lẹ, đủ thấy quyền sinh tử thoát nghĩ tưởng là do người nhưng kì thực do trời. Xe cộ đụng nhau gây tai nạn chết người đều là do sự đụng chạm của ngũ kim. Mỗi năm các cuộc chiến tranh trên thế giới khiến bao kẻ phải hi sinh vì mưa bom bão đạn. Những vụ án mạng xảy ra hàng ngày cũng gia tăng khủng khiếp, do đó kim loại tuy quý trọng song nếu quá mức sẽ trở thành phản tác dụng, hại lại người vô cùng thâm khốc. Người đời thường đeo đồ luyện kim như các đồ nữ trang, đồng hồ, v.v... là những vật tuy giá trị song nó lạnh lẽo và vô tình, đối với thân bằng quyến thuộc lạnh lùng vô nghĩa, như lá thu tàn tạ rụng rơi đơn độc. Những ai còn nghĩ rằng làm như vậy là có lợi nên thức tỉnh. Mong những người quý trọng “kim ngân” hãy mau quý trọng “Kim Mẫu” để trở thành đấng con hiếu thảo, uống nước nhớ nguồn. Có lời khuyên như sau:

Khuyên con nguồn cội hãy mau thức tỉnh, núi vàng chôn vùi biết bao anh hùng hảo hán.

Khuyên con nguồn cội hãy mau thức tỉnh, cỏ xanh đang phơi phới trước gió xuân thì bị đất chôn vùi.

Khuyên con nguồn cội hãy mau thức tỉnh, biển khổ sóng dữ cao ngất dập vùi, bóng người mất hút.

Khuyên con nguồn cội hãy mau thức tỉnh, con cái muốn phụng dưỡng cha mẹ nhưng chẳng được bao lâu buồn lắm thay.

Khuyên con nguồn cội hãy mau thức tỉnh, mẹ Vô Cực mong ước các nguyên linh tận hiếu, tận trung.

Khuyên con nguồn cội hãy mau thức tỉnh, vào cửa Thánh cầu chân đạo phải gấp dụng công.

Khuyên con nguồn cội hãy mau thức tỉnh, ôm ấp lòng nhân từ độ người đời, tuân theo đạo đức.

(còn tiếp)

